

Peti dan: Ljudi su bili veoma zaneseni

141. Isusovi suvremenici nisu odmah spoznali da su se u čovjeku Isusu susreli s vječnom "Riječi", s vječnim "Sinom". Isusove riječi i djela najprije su izazvali divljenje, čuđenje, potresenost.

Ljudi nisu samim tim došli do vjere u njega, ali su zapazili da je on izvanredan čovjek. Evanđelistima je stoga bilo važno da nam približe i čovjeka Isusa. Pročitaj sljedeće tekstove kao pomoć da stupaš u odnos s Isusom kao čovjekom (nađi neke tekstove i otkrij njihovo značenje iz odgovarajuće cjeline):

„I svi su mu povlađivali i divili se milini riječi koje su tekle iz njegovih usta. Govorahu: Nije li ovo sin Josipov?“ (Lk 4,22; usp. Mt 13,54 sl).

"Bijahu zaneseni njegovim naukom. Ta učio ih je kao onaj koji ima (božansku) vlast, a ne kao pismoznanci... Što li je ovo? Nova li i snažna nauka!" (Mk 1,22.27; usp. Lk 4,32.36)

Nakon ozdravljenja uzetoga "svi su zaneseni slavili Boga govoreći: Takvo što nikad ne vidjesmo!" (Mk 2,12; usp. Mt 9,33)

"A sve obuze zanos te su slavili Boga i puni straha govorili: Danas vidjesmo nešto nevidjeno!" (Lk 5,26).

"Glas se o njemu sve više širio i silan svijet je grnuo k njemu da ga sluša i da ozdravi od svojih bolesti" (Lk 5,15).

"Gledajući kako su nijemi progovorili, kljasti ozdravili, hromi prohodali slijepi progledali, divilo se mnoštvo i slavilo Boga Izraelova" (Mt 15,31).

1. Što stoji u tekstovima?

142. Kršćanska vjera nije neki "nazor na svijet" ili "ideja", nego se veže s povijesnim događajima. U središte kršćanske vjere spada i to da je Isus Krist "pravi čovjek" (usp. Fil 2,7). Evanđelja pak nisu zapisnički izvještaj o Isusovu životu, nego navještaj u snazi Duha. Ona ne žele prenijeti najprije povijesno znanje o Isusu, nego omogućiti osobni susret s njim i vjeru u njega: Kad bih znao sve pojedinosti o Isusovu životu (kao na primjer o Napoleonovu životu), to još ne bi bio nikakav susret: Isus nije naložio svojim učenicima da napišu o njemu knjige ili životopis, nego da budu njegovi svjedoci (Dj 1,8) i da naviještaju što su u druženju s njim "vidjeli i čuli", dakle iskusili (Dj 4,20; 1 Iv 1,1-3). Pri tome oni nisu išli za povijesnim pojedinostima, nego za općim utiskom koji je Isus učinio na svoje suvremenike:

Dopusti da te dotakne **čovjek** Isus. Tada ćeš doći u dodir s **Bogom**.

2. Značenje za nas

143. Svaki čovjek (svjesno ili nesvjesno) časti neke ljude i nastoji ih nasljedovati. Svakoga najviše privlači, fascinira i oduševljava ono što mu daje smisao. To ga može tako "svezati" da za njega postane sila koja sve odlučuje (1,5). Pavao piše Korinćanima: kao pogani bili ste "zaneseni" nijemim idolima. A sada je sva njihova sposobnost zanošenja usmjerena na Isusa (1 Kor 12,2 si). U prvoj Petrovoj poslanici (napisanoj nakon 60. godine) ta fascinacija se opisuje na sljedeći način: "Njega vi ljubite iako ga **ne vidjeste**; u njega, iako ga još ne gledate, **vjerujete** te klikćete od radosti neizrecive i proslavljene što postigoste svrhu svoje vjere: spasenje duša."

3. Što moram činiti?

144. Po svjedočanstvima svjedoka i prvotne Crkve o Isusovu životu čovjek Isus stupa i pred tebe. Njegov pogled počiva na tebi (Mk 10,21); želi te osobno susresti (Iv 4,7-19); on je prisutan i u napisanoj riječi; on sam govori tebi! Što dublje zađeš u spise Novoga zavjeta, tim više ćeš otkriti da je on bio izvanredan i savršen čovjek.

Pročitaj još jednom što si na početku ovoga seminara vjere napisao u svojem duhovnom dnevniku na temeljno pitanje o instanciji koja daje smisao tvojemu životu. Možeš li za sebe reći da Isusove riječi i djela u tebi bude pristajanje i spremnost na nasljedovanje (1,92 sl.)? Javlja li se u tebi protivljenje kada se susretniš s Isusovim zahtjevom da on stoji na istoj razini s Bogom?